



תת"ע 439/03/12 - מדינת ישראל נגד פרץ סופי

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקוה

תת"ע 439-03-12 מדינת ישראל נ' אלקבג
תיק חיצוני: 52200722008

בפני	כבוד השופט עמית בר
המאשימה - המשיבה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשמת - המבקשת	פרץ סופי

החלטה

בפני בקשה למתן הוראה למזכירות להנפקת אישור הפקדה.
ב"כ המבקשת הפנה לגזר הדין בו לא צוין מועד הפקדת הרישיון ואת חובת ההפקדה ובשל כך ביקש כי אורה למזכירות להפיק אישור הפקדה רטרואקטיבי.
לדברי ב"כ המבקשת האדם הסביר אינו יכול להבין כי עליו להפקיד את רישיון הנהיגה.
אציין כבר עתה כי מדובר בחובה חוקית ואין נפקות להבנת האדם הסביר בעניין זה.

בסעיף 42 לפקודת התעבורה נקבע כי הפסילה תחל ביום מתן גזר הדין אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת :

פסילה וחישוב תקופתה (תיקון מס' 24) תשנ"א-1990

42. (א) פסילה שהטיל בית משפט מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לפי

פקודה זו תחל ביום מתן גזר הדין אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת.

(ב) הוטלה פסילה על מי שנדון לפסילה במשפט קודם אשר תקופתה טרם נסתיימה, תהיה הפסילה שהוטלה כאמור מצטברת לקודמתה ותקופתה תחל בתום הפסילה הקודמת.

(ג) בחישוב תקופת הפסילה לא יבואו במנין -

(1) התקופה שחלפה עד מסירת הרישיון לרשות שנקבעה לכך בתקנות ובדרך שנקבעה;

(2) תקופה שבה נשא בעל הרישיון עונש מאסר על העבירה שבגללה נפסל כאמור.

כמו כן בסעיף 556 (א) לתקנות התעבורה נכתב כך:



" **נפסל בעל רשיון נהיגה על ידי בית משפט מהחזיק ברשיונו, ימציא בעל הרשיון את רשיון הנהיגה שלו לאותו בית המשפט שהורה על פסילתו מיד לאחר שהודע לו על הפסילה**"

כפי שצוטט לעיל, בסעיף 42 (ג) (1) לפקודת התעבורה נכתב כי, בחישוב תקופת הפסילה לא יבוא במניין - התקופה שחלפה עד מסירת הרישיון לרשות שנקבעה לכך בתקנות ובדרך שנקבעה;

לכן, אין כל חובה שהשופט יציין בגזר הדין את החובה שרשומה בחוק ובתקנות להפקדת רישיון נהיגה. ככל שנרשמת הערה מסוג זה בגזר דין, הרי אין מדובר באמירה שמקימה את החובה להפקיד את רישיון הנהיגה אלא באמירה שמשקפת את האמור בחוק. הבקשה נדחית.

על המבקשת להפקיד את רישיון הנהיגה לאלתר.

ניתנה היום, כ"א תמוז תשפ"ב, 20 יולי 2022, בהעדר הצדדים.